

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

Ghidul cetățeanului român în Uniunea Europeană

**n CĂLĂTORIE
n REZIDENȚĂ
n PERMIS DE CONDUCERE
n ASIGURĂRI AUTO
n INFORMAȚII UTILE**

noiembrie 2006

Foto: Comisia Europeană

ROMÂNIA
MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

Ghidul cetățeanului român în Uniunea Europeană

**CĂLĂTORIE n REZIDENȚĂ
n PERMIS DE CONDUCERE n ASIGURĂRI AUTO
n INFORMAȚII UTILE**

**Drepturi și obligații ale cetățenilor României
începând cu 1 ianuarie 2007**

noiembrie 2006

Stimați cetățeni,

Libertatea de a călători este de departe cel mai important dintre drepturile pe care le-am câștigat prin aderarea la Uniunea Europeană.

Uitându-ne înapoi, la anii care au trecut, ne vom da seama că toate sacrificiile și eforturile pe care le-am făcut, umilințele, pe care de multe ori am fost nevoiți să le îndurăm, și-au atins scopul: din 1 ianuarie 2007, vom călători liber în Europa nu ca musafiri tolerați, ca până acum, ci ca cetățeni europeni, care și-au câștigat acest drept. Europa devine, din 2007, „la noi acasă”.

Eforturile noastre nu se opresc aici. Ne așteaptă o nouă încercare, cea de a deveni, într-un termen cât mai scurt, membru al spațiului Schengen, calitate care ne va da posibilitatea de a călători în și mai multă libertate.

Este vorba despre un proces lung și dificil: dintre statele care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 – Ungaria, Polonia, Cehia etc. – niciunul nu a reușit până în prezent să ajungă la capătul acestui drum.

Obiectivul Schengen a devenit acum una dintre cele mai importante priorități ale Ministerului Administrației și Internelor și vă asigur că îl tratăm cu foarte multă seriozitate și responsabilitate.

Călătorie plăcută!

**Ministrul Administrației și Internelor,
VASILE BLAGA**

Cuprins

Dreptul de a circula liber pe teritoriul unui stat membru ...	2
Condiții de călătorie pentru minori	3
Dreptul de rezidență până la 3 luni	5
Dreptul de rezidență pentru mai mult de 3 luni	6
Dreptul de rezidență permanentă	10
Restricții ale dreptului de liberă circulație și ale dreptului de rezidență pe motive de politică publică, securitate publică sau sănătate publică	11
Statutul cetățenilor români care au depășit anterior termenul de ședere într-un stat Schengen	13
Reglementările Uniunii Europene în privința regimului permiselor de conducere	17
Reglementările referitoare la asigurarea autovehiculelor pe teritoriul Uniunii Europene	21
Securitatea rutieră	23
Sfaturi și informații utile	24

La data de 1 ianuarie 2007, România va deveni membru al Uniunii Europene, cu toate drepturile și obligațiile ce îi revin conform Tratatului de Aderare din 25 aprilie 2005.

Cetățenii români vor deveni astfel, începând cu 1 ianuarie 2007, cetățeni ai Uniunii Europene, și vor beneficia, pe teritoriul statelor membre ale Uniunii, de drepturile și libertățile conferite de tratatele de bază ale Uniunii Europene.

Dreptul de liberă circulație și de ședere este, pentru cetățenii UE, una dintre cele mai importante și mai „vizibile” realizări ale dreptului comunitar. Dreptul unui cetățean al Uniunii de a se deplasa, din motive economice sau din alte motive, pe o perioadă scurtă, lungă sau nelimitată de timp în alte state UE, este unic în lume. Nici o altă formă de cooperare internațională între state nu asigură, la ora actuală, un drept comparabil.

Condițiile în care cetățenii Uniunii și familiile lor își pot exercita dreptul de liberă circulație și de a rezida liber pe teritoriul unui stat membru, dreptul de rezidență permanentă, precum și restricții privind dreptul de a circula liber și de a rezida pe teritoriile statelor membre, din motive de ordine publică, securitate publică și sănătate publică, sunt reglementate de Directiva 2004/38/CE.

Dreptul de a circula liber pe teritoriul unui stat membru (art. 4-5 din Directiva 2004/38/CE)

Toți ***cetățenii Uniunii***¹, deci și cetățenii români, pot ieși de pe teritoriul unui stat membru pentru a intra pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii în baza cărții de identitate sau a **pașaportului**, valabile, care atestă cetățenia acestora (în acest moment, circulația pe baza cărții de identitate nu este posibilă, pentru cetățenii români).

Membrii de familie² ai cetățenilor Uniunii, membri care nu au cetățenia unui stat membru, pot ieși de pe teritoriul unui stat membru pentru a călători pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii în baza unui pașaport valabil. Dar, pentru a intra pe teritoriul unui alt stat membru, membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii, care nu au cetățenia unui stat membru, trebuie să aibă asupra lor fie o viză de ședere pe termen scurt, fie un permis de rezidență.

Statele membre pot cere persoanelor care au intrat pe teritoriul lor, cu îndeplinirea condițiilor menționate, să își semnaleze prezența într-o perioadă de timp rezonabilă și nediscriminatorie.

¹ *Cetățean al Uniunii*: orice persoană care are cetățenia unui stat membru.

² *Membri de familie*: soțul; partenerul înregistrat; descendenții direcți care nu au împlinit vârsta de 21 de ani sau cei care sunt dependenți și cei ai soțului sau partenerului, menționați anterior; rudele directe dependente pe linie ascendentă și cei ai soțului sau ai partenerului.

ATENȚIE!

Condițiile de călătorie în străinătate pentru minorii, cetățeni români, rămân neschimbate.

Legea nr. 248/2005 prevede că minorii români pot călători în străinătate numai însoțiți, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali.

Prin reprezentant legal se înțelege persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de minor.

Polițiștii de frontieră permit ieșirea din țară a cetățenilor români minori numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră, în următoarele cazuri:

- a)** minorului care este înscris în documentele de călătorie ale ambilor părinți și călătorește în străinătate însoțit de aceștia;
- b)** minorului care este înscris în pașaportul unuia dintre părinți și călătorește în străinătate împreună cu acesta dacă părintele însoțitor prezintă o declarație notarială a celuilalt părinte, din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea călătoriei respective în statul sau în statele de destinație, precum și cu privire la perioada acesteia.

Declarația celuilalt părinte nu este necesară dacă părintele însoțitor face dovada că minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau că celălalt părinte a decedat.

Nu este necesară declarația părintelui decăzut din drepturile părintești sau declarat dispărut, dacă însoțitorul face dovada în acest sens.

Minorului care este titular al unui pașaport individual și călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră i se permite ieșirea numai dacă persoana însoțitoare prezintă:

§ declarație notarială a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui supraviețuitor ori a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestuia cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și datele de identitate ale însoțitorului respectiv;

§ certificatul de cazier judiciar;

§ dacă este cazul, documente din care să rezulte calitatea de persoană desemnată din cadrul unei societăți comerciale autorizate, în condițiile legii, să desfășoare activități de transport internațional de persoane.

Pentru alte situații, care nu au fost cuprinse în acest material, consultați site-ul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, www.politiadefrontiera.ro.

Dreptul de rezidență până la 3 luni (art. 6 din Directiva 2004/38/CE)

Cetățenii Uniunii, așadar și cetățenii români, au dreptul de a rămâne pe teritoriul unui alt stat membru pentru o perioadă de până la 3 luni, fără nici o condiționare sau formalitate, alta decât aceea de a deține o carte de identitate valabilă sau un pașaport valabil.

Membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii care nu au cetățenia unui stat membru, pot rezida pe teritoriul unui alt stat membru pentru o perioadă de până la 3 luni numai dacă îl însoțesc pe cetățeanul UE ai cărui membri de familie sunt.

Dreptul de rezidență pentru mai mult de 3 luni (art. 7–15 din Directiva 2004/38/CE)

Un cetățean al Uniunii, deci și un cetățean român, poate rămâne pentru o perioadă mai mare de 3 luni pe teritoriul unui alt stat membru, dacă îndeplinește una dintre următoarele condiții:

§ este **angajat** sau desfășoară o activitate independentă³;

§ are **suficiente resurse și asigurare medicală**, astfel încât să nu devină o povară pentru serviciile sociale ale țării în care dorește să rezideze (nu este stabilit un quantum minim, dar se vor lua în considerare situația personală a cetățeanului în cauză);

§ este înscris într-o **instituție de învățământ** sau de **instruire vocațională** sau este **student** și are o **asigurare medicală** și asigură autoritățile naționale ale statului în care vrea să rezideze, printr-o declarație sau prin mijloace echivalente, că nu va deveni o povară pentru serviciile sociale ale statului în cauză;

§ este **membru al familiei unui cetățean al Uniunii**, chiar dacă nu are cetățenia unui stat membru, și călătorește împreună cu acesta, cu îndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la punctele de mai sus.

Cetățenilor Uniunii nu li se cere să aibă documente de rezidență. Totuși, în cazul unei rezidențe pentru o perioadă mai mare de 3 luni, statele membre pot cere ca cetățenii unui alt stat membru al Uniunii să se înregistreze la autoritățile competente într-o perioadă care nu poate fi mai mică de 3 luni de la data intrării pe teritoriul statului pe care vor să rezideze pentru o perioadă mai mare de 3 luni.

³ Persoane fizice autorizate să desfășoare activități economice, având calitatea de angajat propriu.

Certificatul de înregistrare va fi eliberat în urma prezentării:

§ unei cărți de identitate sau a unui pașaport, valabile;

§ unui document care justifică scopul rezidenței; în cazul cetățeanului care îndeplinește condițiile necesare de a rezida pe o perioadă mai mare de 3 luni, descrise mai sus, acest document poate fi o declarație prin care menționează acest lucru sau orice dovadă;

§ unei dovezi privind legătura de rudenie sau de relație durabilă, în cazul membrilor de familie ai unui cetățean al Uniunii, care sunt, la rândul lor, cetățeni ai Uniunii.

Membrii de familie ai unui cetățean al Uniunii, care nu sunt cetățeni ai Uniunii, trebuie să obțină un permis de rezidență, dacă vor să rezideze pe teritoriul unui stat membru al Uniunii pentru o perioadă mai mare de 3 luni. Termenul limită până la care poate fi depusă cererea de obținere a unui permis de rezidență nu poate fi mai mic de 3 luni de la data intrării pe teritoriul pe care persoana în cauză dorește să rezideze.

Permisul de rezidență pentru aceste persoane va fi eliberat în maxim 6 luni de la data depunerii cererii. Pentru eliberarea permisului de rezidență, membrul de familie care nu este cetățean al Uniunii trebuie să îndeplinească aceleași condiții ca cele pentru eliberarea certificatului de înregistrare, cu singura deosebire că la prima condiție poate să prezinte numai un pașaport valabil.

Valabilitatea permisului de rezidență este de maxim 5 ani de la data eliberării, în funcție de perioada solicitată de rezidență. Valabilitatea permisului de rezidență nu va fi afectată dacă absența de pe teritoriul statului pentru care s-a obținut permis de rezidență se axează în următoarele limite:

§ nu depășește 6 luni într-un an de zile;

§ mai mult de 6 luni într-un an, dar pe motiv de satisfacere a stagiului militar;

§ mai mult de 12 luni consecutive, pentru motive importante precum sarcină și nașterea unui copil, boală gravă, studiu sau instruire vocațională, sau mutarea în interesul serviciului în alt stat membru sau într-o țară terță.

Decesul unui cetățean al Uniunii, plecarea sa din țara gazdă, divorțul, anularea căsătoriei sau terminarea parteneriatului înregistrat nu afectează dreptul unui membru al familiei, indiferent dacă este sau nu cetățean al unui stat membru al Uniunii, să continue să rezideze pe teritoriul statului membru în cauză, cu îndeplinirea aceluiași condiții solicitate unui cetățean al Uniunii de a rezida pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii (vezi mai sus). Copiii cetățeanului aflat într-o astfel de situație pot continua să rezideze pe teritoriul statului în cauză dacă sunt înregistrați la o instituție de învățământ, până la completarea studiilor.

Pentru fiecare caz în parte, pentru membrii familiei care nu au cetățenia Uniunii se mai solicită îndeplinirea anumitor condiții:

§ în cazul în care cetățeanul în cauză a decedat sau a plecat din țara respectivă, membrul de familie al acestuia trebuie să fi rezidat pe teritoriul statului respectiv, în calitate de membru al familiei cetățeanului Uniunii, cel puțin un an înainte de decesul acestuia;

§ în cazul divorțului, anulării căsătoriei sau încheierii parteneriatului înregistrat, se întâlnesc următoarele situații:

ú căsătoria sau parteneriatul înregistrat a durat cel puțin 3 ani, din care cel puțin un an pe teritoriul statului membru gazdă;

ú în caz de circumstanțe dificile, de exemplu violență domestică în timpul căsătoriei sau parteneriatului înregistrat;

ú în cazul în care copiii cetățeanului Uniunii au fost încredințați soțului sau partenerului care nu are cetățenia Uniunii, sau în favoarea acestuia s-a stabilit un drept de vizitare a copilului minor.

Dreptul de rezidență permanentă **(art. 16–21 din Directiva 2004/38/CE)**

Cetățenii Uniunii obțin dreptul de rezidență permanentă pe teritoriul statului membru gazdă după o perioadă de 5 ani de rezidență legală neîntreruptă, dovedind că nu s-a luat nici o decizie de expulzare împotriva lor. Acest drept de rezidență nu este supus nici unei condiții. Aceeași regulă se aplică și membrilor de familie, care nu au cetățenia Uniunii și care au locuit cu un cetățean al Uniunii timp de 5 ani.

Dreptul de rezidență permanentă este pierdut în cazul unei absențe de pe teritoriul statului membru gazdă pentru o perioadă mai mare de 2 ani.

Documentele de rezidență permanente sunt valabile pe termen nedeterminat și, în cazul membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii, sunt reînnoite automat la fiecare 10 ani. Acestea trebuie să fie eliberate în maxim 3 luni de la data depunerii cererii.

Cetățenii pot folosi orice document general acceptat de către statul membru gazdă pentru a-și dovedi rezidența continuă.

Restricții ale dreptului de liberă circulație și ale dreptului de rezidență pe motive de politică publică, securitate publică sau sănătate publică (art. 27–33 din Directiva 2004/38/CE)

Cetățenilor Uniunii sau membrilor lor de familie li se poate restricționa dreptul de liberă circulație și de rezidență pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii numai din motive de ordine publică, securitate publică sau sănătate publică. Această decizie nu pot fi luată în niciun caz pe motive economice. Măsurile care afectează libera circulație și rezidența trebuie să se bazeze pe conduita proprie a persoanei în cauză; condamnările penale anterioare nu justifică automat luarea acestor măsuri.

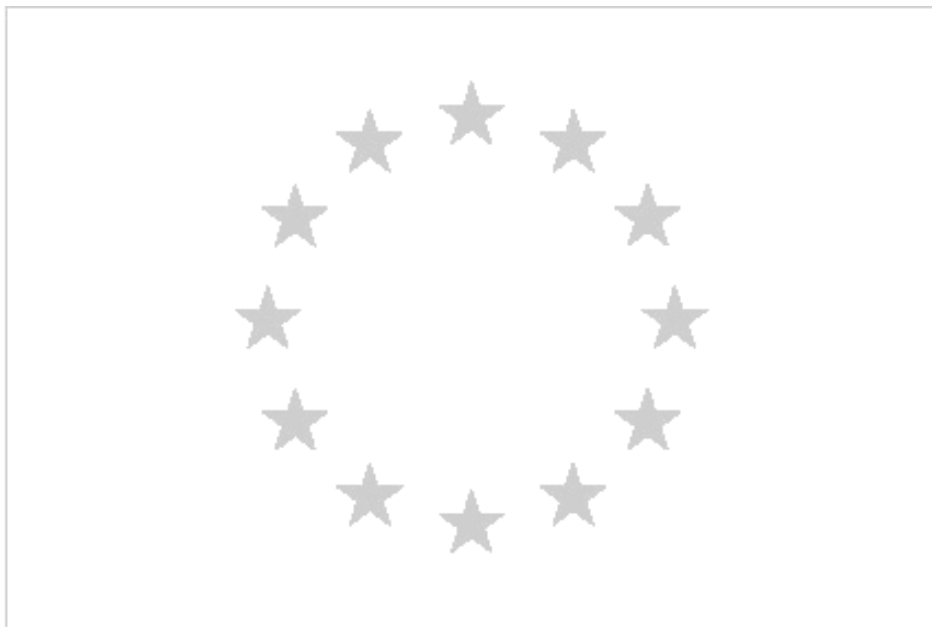
Această conduită trebuie să reprezinte o amenințare suficient de serioasă și prezentă, care să afecteze interesele fundamentale ale statului în cauză. Simplul fapt că documentele de intrare folosite de persoana în cauză au expirat nu constituie motive de expulzare.

În orice caz, înainte de luarea unei decizii de expulzare, statul membru trebuie să evalueze o serie de factori, precum perioada în care a rezidat persoana în cauză, vârsta, gradul de integrare și situația familială pe teritoriul statului în cauză și legăturile cu țara de origine. Doar în cazuri excepționale, pentru considerente deosebite de securitate publică, ordinele de expulzare pot privi un cetățean al Uniunii, dacă a rezidat pe teritoriul statului în cauză timp de 10 ani sau este minor.

Persoanei care face obiectul unei decizii de refuz de intrare sau de rezidență pe teritoriul unui stat membru trebuie să i se notifice în scris această decizie. Notificarea trebuie să cuprindă motivele care au stat la baza emiterii deciziei, precum și instanța competentă și procedurile necesare pentru atacarea acestei decizii.

În cazul deciziilor de restrângere a dreptului la rezidență, cu excepția cazurilor urgente, subiectului unei asemenea decizii trebuie să i se acorde cel puțin o lună pentru a părăsi teritoriul statului membru în cauză.

Persoanele vizate de ordinele de expulzare pot solicita să li se revizuiască situația după maxim 3 ani.

**Statutul cetățenilor români care au depășit anterior
termenul de ședere într-un stat Schengen
(Legea nr. 248/2005)**

Dacă împotriva cetățeanului român a fost pronunțată o hotărâre judecătorească de restrângere a dreptului la libera circulație, această hotărâre rămâne în vigoare.

Cetățenii în cauză pot călători în străinătate, dar numai în alte state decât cele cu privire la care s-a pronunțat restrângerea dreptului la libera circulație. Restrângerea dreptului la libera circulație pentru unul dintre statele din spațiul Schengen duce la imposibilitatea de a călători în oricare dintre acestea.

Dacă nu respectă această restricție, cetățenii se expun aplicării unor sancțiuni mai severe, cum ar fi măsura suspendării dreptului la libera circulație, ceea ce înseamnă că nu va mai putea trece deloc frontiera – indiferent de statul către care dorește să călătorească – pe o perioadă între 3 și 5 ani.

ATENȚIE!

Termenul maxim de 90 de zile pe care cetățenii români îl pot petrece într-un alt stat al Uniunii

Europene fără a îndeplini formalități suplimentare rămâne în vigoare și de la data de 1 ianuarie 2007.

Această regulă se aplică, fără excepții, tuturor cetățenilor europeni!

Potrivit Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, **restrângerea exercitării dreptului la libera circulație în străinătate a cetățenilor români** poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult trei ani numai cu privire la:

a) persoana returnată dintr-un stat în baza unui acord de readmisie; și

b) persoana a cărei prezență pe teritoriul unui stat ar aduce atingere gravă intereselor României sau relațiilor bilaterale dintre România și acel stat.

Măsura se dispune de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București.

În baza hotărârii definitive și irevocabile a instanței competente, prin care s-a dispus măsura, serviciul public comunitar efectuează în pașaportul simplu al persoanei mențiunile corespunzătoare referitoare la perioada și statul/statele pentru care se aplică măsura restrângerii exercitării dreptului de a călători în străinătate.

Cetățenilor români împotriva cărora s-a dispus măsura restrângerii exercitării dreptului la libera circulație în străinătate li se poate permite ieșirea din România numai dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) declară că nu călătoresc în statul/statele cu privire la care s-a instituit această măsură;

b) din documentele de transport nu rezultă faptul că urmează să călătorească în statul/statele cu privire la care s-a instituit această măsură;

c) punctul de trecere a frontierei în care se prezintă nu este unul situat la frontiera comună cu statul cu privire la care s-a instituit această măsură.

Nerespectarea obligației de a nu călători în statul/statele cu privire la care s-a instituit măsura restrângerii dreptului la libera circulație poate determina:

a) dispunerea instituirii măsurii suspendării dreptului la libera circulație pentru o perioadă de până la 3 ani;

b) majorarea până la 5 ani a perioadei pentru care se poate suspenda acest drept, în cazul returnării în baza unui acord de readmisie din statul pentru care i-a fost restrâns dreptul la libera circulație în străinătate.

Titularul pașaportului simplu împotriva căruia s-a dispus măsura restrângerii exercitării dreptului la libera circulație în străinătate poate călători în statul/statele cu privire la care s-a instituit această măsură numai în situații excepționale, determinate de motive obiective care necesită prezența acestuia în statul respectiv. În astfel de cazuri, cum ar fi, de exemplu, decesul soțului sau al unei rude de până la gradul al IV-lea inclusiv aflată în străinătate, instanța poate decide suspendarea, pentru o perioadă limitată, a executării măsurii restrângerii exercitării dreptului la libera circulație.

Potrivit aceluiași act normativ, **exercitarea de către o persoană a dreptului la libera circulație în străinătate se suspendă** numai în următoarele situații:

a) este învinuită sau inculpată într-o cauză penală și a fost dispusă instituirea unei măsuri preventive în condițiile Codului de procedură penală;

b) a fost condamnată și are de executat o pedeapsă privativă de libertate;

c) este internată într-un centru de reeducare sau într-un institut medical-educativ, în condițiile legii penale;

d) nu a respectat măsura restrângerii exercitării dreptului la libera circulație în străinătate, dispusă în condițiile prezentei legi.

Suspendarea exercitării dreptului la libera circulație în străinătate încetează de drept la data expirării termenului pentru care s-a dispus măsura, în oricare dintre aceste situații.

În situația prevăzută la litera d), măsura se dispune de către tribunalul în a cărui rază teritorială se află domiciliul acestei persoane, iar când aceasta are domiciliul în străinătate, de către Tribunalul București, pentru o perioadă care nu poate depăși trei ani.

În situația în care persoana împotriva căreia se instituie măsura suspendării exercitării dreptului la libera circulație în străinătate a fost returnată în baza unui acord de readmisie din statul pentru care i-a fost restrâns dreptul la libera circulație în străinătate, perioada pentru care se poate suspenda acest drept poate fi majorată până la cinci ani.

Pe durata suspendării exercitării dreptului la libera circulație în străinătate, cetățeanului român i se poate refuza temporar eliberarea documentului de călătorie de către autoritatea competentă să elibereze aceste documente, iar dacă i-a fost eliberat îi poate fi retras de către autoritățile competente să pună în executare măsura.

Reglementările Uniunii Europene în privința regimului permiselor de conducere (Directiva 91/439/CE ș.a.)

Permisul de conducere eliberat de autoritățile române este recunoscut în oricare dintre statele Uniunii Europene. În cazul cetățeanului român care își stabilește rezidența într-un alt stat membru, acest permis poate fi preschimbat doar în câteva situații, limitate ca număr.

Din 1996 (Directiva 91/439/CE), statele membre eliberează un permis de conducere după modelul comunitar de permis de conducere, în scopul de a facilita identificarea și, în consecință, recunoașterea reciprocă a permiselor eliberate de statele membre.

Orice permis de conducere eliberat de către un stat membru trebuie recunoscut de celelalte state membre, chiar dacă permisul este eliberat anterior apariției Directivei și nu corespunde modelului comunitar, cu condiția să fie în termen de valabilitate.

În situația în care cetățeanul UE titular al unui permis de conducere valabil își stabilește **„rezidența principală”**⁴ într-un stat membru altul decât cel care a eliberat permisul, statul membru de primire poate înscrie în permis mențiunile indispensabile pentru

⁴ Prin „rezidență principală” se înțelege locul în care o persoană locuiește de obicei, adică timp de cel puțin 185 de zile pe an, ca urmare a unor legături personale și/sau profesionale.

În cazul unei persoane ale cărei legături profesionale se află în alt loc decât legăturile sale personale, și care, datorită acestei situații, petrece perioade de timp alternativ în locuri diferite situate în două sau mai multe state membre, „rezidența principală” se află obligatoriu în locul în care se află legăturile personale, cu condiția ca persoana în cauză să se întoarcă în acel loc în mod regulat.

gestionarea acestuia și poate aplica dispozițiile naționale în materie de:

§ durată de valabilitate a permisului de conducere;

§ control medical (aceeași periodicitate ca în cazul deținătorilor de permise eliberate în acel stat);

§ măsuri fiscale (legate de deținerea unui permis);

§ sancțiuni (permise cu puncte, de exemplu);

§ restricții, suspendare, retragere sau anulare a permisului de conducere.

Statul membru de primire poate proceda, dacă este necesar, la preschimbarea permisului original.

Diferite situații posibile

1. Cetățeanul UE deține un permis de conducere eliberat de un stat membru

Cetățeanul nu este obligat să își schimbe permisul dacă rezidența principală se află într-un stat membru altul decât cel care a eliberat permisul de conducere. Cetățeanul în cauză poate totuși solicita preschimbarea acestuia, dacă dorește acest lucru.

2. Cetățeanul UE deține un permis de conducere eliberat de un stat membru, însă acesta a expirat

Cetățeanul trebuie să reînnoiască permisul, solicitând acest lucru autorităților competente din statul în care își are rezidența principală.

3. Cetățeanul UE deține un permis de conducere eliberat de un stat membru, dar dorește să obțină o categorie de permis suplimentară

Cetățeanul UE trebuie să solicite acest lucru la autoritatea competentă din statul în care își are rezidența principală și trebuie

să își preschimbe permisul din țara de origine dacă obține noua categorie.

4. Cetățeanul UE deține permis de conducere eliberat de un stat membru, dar l-a pierdut sau i-a fost furat

Cetățeanul trebuie să solicite un permis nou autorităților competente din statul în care își are rezidența principală. Este necesară furnizarea documentelor de atestare pe care trebuie să le obțină de la autoritățile din statul unde a fost eliberat permisul de conducere furat sau pierdut. Cetățeanul UE nu poate solicita un duplicat al permisului original, dacă de la eliberarea acestuia a schimbat statul în care își are rezidența principală.

5. Cetățeanul UE deține un permis de conducere eliberat de un stat din afara Uniunii Europene

Statele membre nu sunt obligate să recunoască reciproc un astfel de permis de conducere, chiar dacă a fost deja recunoscut de unul dintre acestea. Este preferabil ca deținătorul să se informeze la autoritățile competente pentru a ști dacă permisul eliberat de un stat din afara Uniunii Europene este valabil și pentru a putea acționa în consecință.

6. Cetățeanul UE deține un permis de conducere internațional

Acest permis nu este valabil în interiorul Uniunii Europene, decât dacă deținătorul poate prezenta permisul de conducere național care a fost eliberat de către un stat membru și cu condiția ca acest permis național să fie în perioada de valabilitate. Cetățeanul poate păstra permisul de conducere internațional pentru a îl utiliza în afara teritoriului Uniunii Europene.

7. Cetățeanul UE nu deține permis de conducere și dorește să obțină unul

Pentru a obține un permis de conducere, cetățeanul trebuie:

§ să aibă rezidența principală în statul membru în care solicită eliberarea permisului;

§ să treacă examenul teoretic și practic;

§ să îndeplinească condițiile medicale (aptitudini fizice și mentale) mai ales în ceea ce privește: vederea, auzul, mobilitatea, afecțiunile cardio-vasculare, afecțiunile renale, bolile neurologice, diabetul zaharat, consumul de alcool, droguri sau medicamente, tulburări psihice;

§ să îndeplinească condițiile privind vârsta minimă în funcție de categoria de vehicul pentru care dorește obținerea permisului.

ATENȚIE!

Un cetățean european nu poate deține mai mult de un permis de conducere eliberat de un stat membru.

În unele state, trebuie să aveți asupra dumneavoastră, pe lângă permisul de conducere, certificatul de înmatriculare al autovehiculului.

Reglementările referitoare la asigurarea autovehiculelor pe teritoriul Uniunii Europene (Directiva 1972/166/CE ș.a.)

De la data aderării, polița de asigurare auto obligatorie va fi valabilă pe întreg teritoriul Uniunii Europene, incluzând România ca stat membru, precum și pe teritoriul Islandei, Norvegiei și Elveției.

Astfel, de la data aderării, proprietarii de autovehicule trebuie să plătească o singură primă pentru asigurarea obligatorie auto valabilă pe teritoriile menționate.

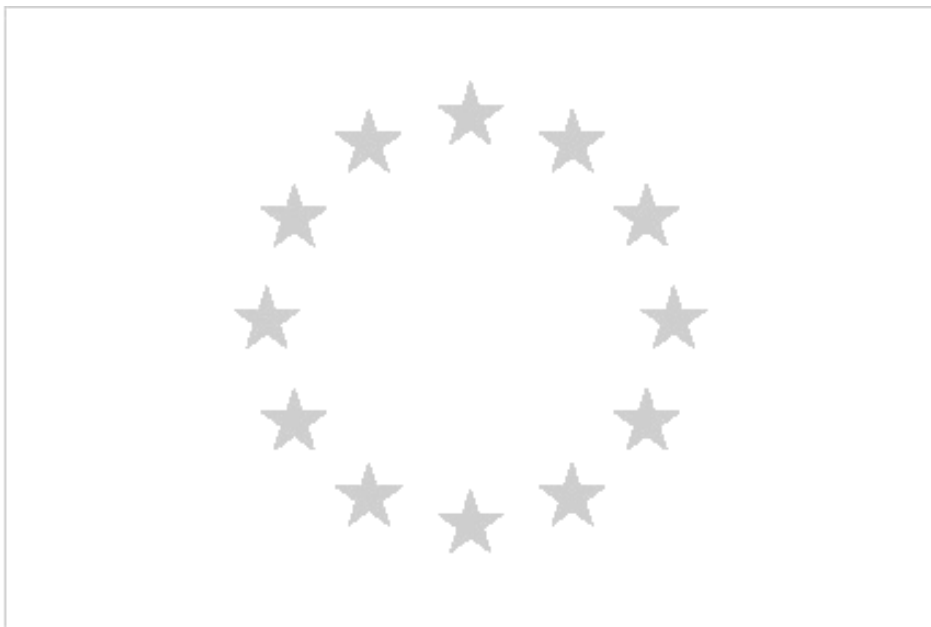
Cetățeanul Uniunii Europene își poate asigura autovehiculul la orice societate de asigurări abilitată să emită acest tip de polițe în orice stat membru al Uniunii Europene.

În cazul producerii unui accident din vina cetățeanului, polița de asigurare constituie dovada că acesta beneficiază de o asigurare obligatorie de răspundere civilă. Cetățeanul UE trebuie doar să notifice societății de asigurare producerea accidentului.

Victima se va adresa propriului asigurător, care va contacta Biroul național de asigurare a autovehiculelor; acest birou va prelua formalitățile între cele două societăți de asigurare.

În caz de accident care nu implică răspunderea cetățeanului respectiv, acesta va fi despăgubit în conformitate cu regulile în vigoare în statul membru în care s-a produs accidentul. Aceste reguli sunt încă diferite de la un stat membru la altul, dar limitele de răspundere ale asigurătorilor în baza asigurării RCA nu vor putea fi mai mici de 100 000 de euro pentru daune materiale, respectiv 350 000 de euro/persoană în caz de vătămări corporale.

Dacă accidentul a fost provocat de un autovehicul neasigurat sau care nu a putut fi identificat, cetățeanul are dreptul, în virtutea reglementărilor comunitare, de a fi indemnizat de către Fondul de garantare din statul membru în care a avut loc accidentul, în conformitate cu regulile în vigoare în acel stat membru.

Securitate rutieră

În toate statele Uniunii Europene, portul centurii de siguranță este obligatoriu, atât pe locurile din față, cât și pe locurile din spate ale autovehiculului (dacă este prevăzut din construcție cu această dotare), precum și în autocare. Pentru copii, trebuie utilizat un scaun special.

Nu uitați că se conduce pe partea stângă a drumului în Cipru, Irlanda, Malta și Marea Britanie.

Viteza pe autostradă este în general limitată la 110, 120 sau 130 km/oră, iar în localități la 50 sau 60 km/oră. Fiți atenți la indicatoarele de circulație pentru a cunoaște limitele exacte și condițiile speciale.

Folosirea telefonului mobil în timp ce vă aflați la volan sporește considerabil riscul unui accident mortal și este interzisă – explicit sau implicit – în toate statele Uniunii Europene. Unele state permit utilizarea echipamentelor «mâini libere».

În cea mai mare parte a statelor Uniunii Europene, nivelul tolerat al alcoolemiei este de 0,5 mg/ml. În unele state, acest nivel variază între 0,2 mg/ml și 0,8 mg/ml (0,9 mg/ml în Cipru), în timp ce alte state nu permit deloc șoferilor să consume alcool.

Sfaturi și informații utile

§ Numărul unic european pentru urgențe: 112

Pentru a contacta serviciile de urgență, în orice stat al Uniunii Europene, formați 112 de pe orice telefon, mobil sau fix.

§ Număr de urgență al Poliției de Frontieră : 959

Acest serviciu funcționează non-stop, atât la nivelul fiecărui inspectorat județean al Poliției de Frontieră (formând prefixul județului de frontieră unde se dorește a se efectua apelul și apoi 959), cât și la nivelul Inspectoratului General (apelând 021/9590).

§ Obiecte pierdute sau furate

Semnalați orice furt poliției locale. Veți avea nevoie de raportul poliției dacă solicitați recuperarea prejudiciului în baza unei asigurări. Blocați imediat cardul bancar, dacă v-a fost furat sau dacă l-ați pierdut. Dacă v-a fost furat pașaportul, anunțați consulatul sau ambasada României din statul în care vă aflați.

Pentru a afla adresa acestor instituții, contactați Ministerul Afacerilor Externe la telefon: 021/319.21.08 sau 319.21.25 sau intrați pe site-ul www.mae.ro.

§ Sfaturi utile

Pentru a obține sfaturi gratuite privind dreptul dumneavoastră de a călători și alte drepturi de care vă bucurați, telefonați la serviciul EUROPA DIRECT la numărul verde 00800 6 7 8 9 10 11, indiferent de statul în care vă aflați. Informații importante puteți găsi și pe site-ul Ministerului Administrației și Internelor www.mai.gov.ro.

Bună dimineața în Europa !

În instituțiile Uniunii Europene sunt folosite 21 de limbi oficiale, iar începând cu 1 ianuarie 2007 numărul acestora va crește la 23, prin includerea limbii române și a celei bulgare. Pe lângă acestea, mai există și multe limbi mai puțin răspândite. Iată în câte feluri își spun europenii «**bună dimineața**» :

Bulgară - <i>Dobro utro</i>	<i>Labas Rytas</i> - Lituaniană
Cehă - <i>Dobré ráno</i>	<i>Jó reggelt</i> - Maghiară
Daneză - <i>God morgen</i>	<i>L-Ghodwa t-Tajba</i> - Malteză
Engleză - <i>Good morning</i>	<i>Goedemorgen</i> - Olandeză
Estoniană - <i>Tere hommikust</i>	<i>Dzień dobry</i> - Poloneză
Finlandeză - <i>Hyvää huomenta</i>	<i>Bom dia</i> - Portugheză
Franceză - <i>Bonjour</i>	<i>Dobré ráno</i> - Slovacă
Germană - <i>Guten Morgen</i>	<i>Dobro jutro</i> - Slovenă
Greacă - <i>Kalimera</i>	<i>Buenos días</i> - Spaniolă
Italiană - <i>Buongiorno</i>	<i>God morgon</i> - Suedeză
Letonă - <i>Labrīt</i>	